

U LEYSU JAR VINNAST?

uttanum, oftast revsað hart av leysu veljarnunum. Tað snýr seg nevniliga ikki bara um at verða hoyrdur – tú skalt eisini hava nakað at siga!

Dømi:

- »Fólkatingsessurin gevur møguleika at vera har og ávirka lógarsmiðið, at umboða Føroyar og vera við í kjakinum«. (Miðflokkurin). Hetta veit veljarin longu, tí tað er ein sjálffylgja. So hetta er orðaskvaldur, sum ikki eggjar til at velja flokkin.
- »Tað er soleiðis, at Føroyar eru í einum ríkisfelagsskapi. Har eru tað nøkur øki, har føroyingar hava lóggevandi valdið, og tað eru nøkur øki, har danir hava lóggevandi valdið. Tí kann sessurin nýttast á nógvar ymsar hættir.« (Javnaðarflokkurin). Hetta vita allir føroyingar eisini.
- »Vit vilja hava ávirkan, Føroya fólk at frama« (Sambandsflokkurin). Hvør flokkur vil ikki tað? Tann ivandi fær her onga grundgeving fyri at velja ein flokk, heldur enn ein annan.
- »Føroysk áhugamál á fólkating!« (Sjálvstýrisflokkurin). Hvør flokkur gongur ikki inn fyri hesum?

Loysn: Klisjéir og einkisigandi setningar hoyra ofta valinum til. Men kemur tú við onkrum óvæntaðum, onkrum, sum veljarin ikki visti frammanundan ella greiðum, ítøkiligum og vælum-hugsaðum ætlanum, hevur tú betri møguleika fyri undirtøku frá teimum, sum ivast. Veljarin vil eisini heldur hava ópopuler, men erlig svar, heldur enn uttanumtos, tá spurningar verða settir.

At vísa stórlýndi

Tað er sera sjáldan, at vit síggja tað í føroyskum valstríðið, men um valevni hava mót til at geva øðrum flokkum og øðrum valevnum rætt av og á, hækkar tað munandi um teirra trúðvirðið. Tað er jú ósannlíkt at ALT, sum allir hinir flokkarnir siga og gera, er blóðskeivt. At kreditera aðrar flokkar og síðani útbyggja teirra góðu hugskot við egnum visjónum, gevur ofta nógva poeng hjá ivandi veljaranum, tí tað vísir yvirskot, virðing fyri hinum og at valevnið hugsar konstruktivt og vil finna loysnir. Tað sama er galdandi, tá onnur leypa á. Halt ein góðan tóna og svara hampuliga uppá tvitin álop. Kegl millum valevni endar ofta við, at ivandi veljarin vrakar bæði klændursvættini, uttan mun til hvør hevur rætt. Vís stórlýndi, tosa um politikkin, og lat tað persónliga liggja. Svara, men ger tað virðiliga.

Dømi:

Einki dømi varð funnið um, at politikarar geva hvørjum øðrum rós!

Loysn: Verið ikki bangin fyri at rósa øðrum av og á, tá tað er uppá sítt pláss. Tað setir sjálvandi kappingarneytarnar í gott ljós at verða róstir, men tað lýsir sanniliga eisini avsendaran sum reellan, samstarvshugaðan og rúmligan, heldur enn smáligan. Í føroyska valstríðnum, sum í stóran mun snýr seg um at niðurgera hini, hevði eitt valevni, sum tordi at geva øðrum viðurkenning, skilt seg

Veljarin, sum ivast í, hvar krossurin skal setast, verður gloymdur í føroyska valstríðnum, tí valevni í stóran mun tosa við tey, sum longu eru sannførd. Lítið verður gjørt fyri at flyta atkvøðurnar og argumentera á øðrvísi hát

